

ת"פ 52899/09/22 - מדינת ישראל נגד פלוני

בית משפט השלום בבאר שבע

כ"ג תמוז תשפ"ג
12 יולי 2023

ת"פ 52899-09-22 מדינת ישראל נ' פלוני

לפני המאשימה	כב' השופט רון סולקין
נגד הנאשם	פלוני
	מדינת ישראל
	ע"י ב"כ עו"ד זוהר נאור
	פלוני
	ע"י ב"כ עו"ד האיל אבו גררה ועו"ד לירון כהן

גזר דין

כתב האישום והסדר הטיעון

הנאשם שלפני נותן את הדין בגין עבירות כדלקמן:

- קשירת קשר לעשות פשע, בניגוד לסעיף 499(א)(1) לחוק העונשין, תשל"ז - 1977;
- סיוע לגניבת רכב בצוותא חדא (שלוש עבירות), בניגוד לסעיף 413ב וסעיף 31 לחוק.

בהתאם לעובדות כתב האישום המתוקן כא/1, בהן הורשע הנאשם במסגרת הסדר טיעון, במועד שאינו ידוע במדויק למאשימה אך בסמוך ועובר לתאריך 05.09.22, קשר הנאשם קשר עם הקטין ט.א.ס (להלן: "ט.א.ס"), עם א.ס' (להלן: "א") עם נ.ג' (להלן: "נ.ג'") ועם עוד שני אחרים שזהותם אינה ידועה למאשימה (להלן: "האחרים") לעשות פשע, בכך שקשר איתם קשר לגנוב רכבים משטחי מדינת ישראל ולהעבירם לשטחי הרשות הפלסטינאית (להלן: "הקשר").

במסגרת הקשר ולשם קידומו, בתאריך 05.09.22 בסמוך לשעה 23:00 נפגשו נ', ט.א.ס וא' בצומת שוקת והמתינו לאחרים שיאספו אותם.

בהמשך למתואר לעיל, בתאריך 06.09.22 בסמוך לשעה 02:00, אספו האחרים את נ', את ט.א.ס ואת א' ברכב מסוג שברולט מליבו ("הרכב") והמשיכו בנסיעה לעיר אופקים כאשר נ', ט.א.ס וא' יושבים במושב האחורי של הרכב,

האחד נוהג ברכב ולצדו יושב האחר השני כאשר הם רעולי פנים.

בהמשך למתואר לעיל, הגיעו נ', יחד עם ט.א.ס, א' והאחרים לרחוב רש"י 24 באופקים, במעמד זה יצא האחר שישב לצדו של הנהג, התפרץ לרכב מסוג טויוטה קורולה מ.ר - XXXX (להלן: "רכב גנוב 1") השייך לב'.ש.ר' (להלן: "המתלוננת") והניע אותו באמצעות חיבור למחשב חיצוני.

בתוך כך, יצא ט.א.ס מהרכב ניגש לרכב גנוב 1 אשר היה מונע ונסע מהמקום.

בהמשך למתואר לעיל, הגיעו נ' יחד עם א' והאחרים לרחוב החיד"א 20 באופקים, במעמד זה שוב יצא האחר שישב לצדו של הנהג והתפרץ לרכב מסוג טויוטה קורולה מ.ר - XXXX (להלן: "הרכב הגנוב 2"), השייך לד'.ח' והניע אותו בדרך שאינה ידועה למאשימה.

בתוך כך, יצא א' מהרכב ניגש לרכב גנוב 2 אשר היה מונע ונסע מהמקום.

בהמשך למתואר לעיל, הגיע נ' יחד עם האחרים לרחוב חפץ חיים 60 באופקים, במעמד זה שוב יצא האחר שישב לצדו של הנהג והתפרץ לרכב מסוג טויוטה קורולה מ.ר - XXXX (להלן: "הרכב הגנוב 3"), השייך ליצחק טנגי והניע אותו בדרך שאינה ידועה למאשימה.

בתוך כך, יצא נ' מהרכב ניגש לרכב גנוב 3 אשר היה מונע ונסע מהמקום.

בהמשך למתואר לעיל, נסעו נ', א' וט.א.ס ברכבים הגנובים ביחד לכיוון מעבר מיתר, תוך שא' ונ' משוחחים עם הנאשם אשר שימש כתצפיתן בסמוך למעבר מיתר דרכו התכוונו נ', א' וט.א.ס להעביר את הרכבים הגנובים.

בתוך כך, בדק הנאשם כי השטח במעבר מיתר פנוי מכוחות משטרה והעביר את הדיווחים לא' ולנ' שהיו בדרכם עם הרכבים הגנובים למעבר מיתר.

בהמשך למתואר לעיל, בסמוך למעבר מיתר הקים כוח משטרה מחסום יזום על מנת לעצור את תנועת הרכבים לכיוון מעבר מיתר, במעמד זה נעצר נ' בעודו נוהג ברכב גנוב 3.

מיד ובסמוך למתואר לעיל, הבחינו ט.א.ס וא', במעצרו של נ' אז עשו מעשה בכוונה להפריע לשוטרים כשהם ממלאים את תפקידים כחוק או להכשילם, בכך שביצעו פניית פרסה עם הרכבים בהם נהגו וניסו להימלט מהמקום כאשר כוחות משטרה רודפים אחריהם.

בתוך כך, נהג ט.א.ס ברכב גנוב 1 בדרך נמהרת שיש בה כדי לסכן חיי אדם, בכך שעלה עם רכב גנוב 1 על אי תנועה, חצה בנסיעה לנתיב הנגדי, פרץ את המחסום במעבר מיתר ונמלט לעבר שטחי הרשות הפלסטינאית.

בהמשך למתואר לעיל, נעצר א' בתחנת אוטובוס בכביש 31 בסמוך לצומת מולדה כאשר הרכב הגנוב 2 נמצא נטוש בסמוך למקום מעצרו.

במעשיו המתוארים לעיל, סייע הנאשם א', ט.א.ס, נ' והאחרים לגנוב את הרכבים הגנובים בכך שנטלו ונשאו את הרכבים הגנובים ללא הסכמת בעליהם ברמה ובלי תביעת זכות בתום לב כשהם מתכוונים ולשלול את הרכבים הגנובים שלילת קבע מבעליהם והנאשם סייע להם לעשות כן כפי שמתואר בסעיפים לכתב אישום.

בין הצדדים נערך הסדר טיעון, במסגרתו תוקן כתב האישום, והנאשם הודה והורשע בעבירות שבכתב האישום המתוקן.

הסדר הטיעון לא כלל הסכמה לענין העונש, אך לאור גילו של הנאשם, נשלח להערכת שירות המבחן למבוגרים.

לאחר קבלת תסקיר שירות המבחן למבוגרים, טענו הצדדים לעונש.

בתום פרשת העונש, נשלח הנאשם לקבלת חוות דעת הממונה על עבודות השירות בשב"ס, אך לא התייצב לראיון אצל ההמונה.

ביום 01.06.23, הגישה התביעה בקשת הבהרה בנוגע לטיעוניה לעונש, וזו הועברה לתגובת ההגנה.

משלא הוגשה התייחסות מטעם ההגנה, קיבל בית המשפט את בקשת התביעה והתיר לה להגיש השלמה לטיעוניה לעונש, תוך חיובה להעביר ההשלמה לידי ההגנה, והתיר להגנה להגיש השלמת טיעוניה לעונש בכתב גם כן.

השלמת טיעוניה התביעה הוגשו ביום 15.06.23, וההגנה לא השלימה טיעוניה לאחר השלמת טיעוניה התביעה.

מכאן - גזר דין זה.

ראיות לעונש

מי מהצדדים לא הגיש ראיות לענין העונש.

יצוין, כי ההגנה הודיעה כי בכוונתה להגיש מסמכים, אך אלו - טרם הוגשו.

הערכת שירות המבחן למבוגרים

בענינו של הנאשם הוגש תסקיר המפרט את נסיבותיו האישיות, כבן 20, רווק, מתגורר בבית הוריו בכסיפה ומשרת בצבא בשירות סדיר.

הנאשם סיים 12 שנות לימוד, וברשותו תעודת בגרות מלאה.

הנאשם נעדר הרשעות קודמות ושלל שימוש בחומרים ממכרים.

הנאשם שלל קשרים חברתיים בעייתיים.

ביחס לעבירות דנן, מסר הנאשם, כי והוא וא' הינם חברים טובים ושכנים. הנאשם תיאר, כי שב מהבסיס בערב ונפגש עם א', אז שמע אותו משוחח עם אדם אחר בנוגע לכוונתם לגנוב רכבים. בהמשך נפגש עם א' והם נסעו ברכב של בן דודו של הנאשם, שם מסר לו א' על כוונתו לגנוב רכבים וביקש את עזרת הנאשם שישמש כתצפיתן. א' ירד מהרכב בצומת שוקת והנאשם המשיך בנסיעתו לצומת מיתר, שם המתין שא' ושאר השותפים יגיעו עם הרכבים הגנובים.

לדברי הנאשם, למקום הגיעו כוחות משטרה והוא צפה מהצד במרדף שהתנהל בין המשטרה לבין שותפיו לעבירה.

הנאשם מסר, כי ברקע לעבירה, "המשכורת הנמוכה" שקיבל בצבא.

שירות המבחן שיקף לנאשם את חומרת העבירות והנאשם מסר, כי הוא מבין והפיק לקחים.

הנאשם אף הביע אמפתיה לנפגעי העבירה.

הנאשם שלל נזקקות טיפולית כלשהי ומסר, כי יודע מה הנסיבות שהביאו אותו לעבור את העבירות ויודע איך לפעול בעתיד בסיטואציות דומות, כך שלא יחזור על טעות מסוג זה.

שירות המבחן התרשם, כי הנאשם מביע רצון לנהל אורח חיים נורמטיבי וחיובי ומורתע מההליך המשפטי המתנהל נגדו.

שירות המבחן התרשם, כי הנאשם מתקשה בהצבת גבולות פנימיים ומתקשה בהפעלת שיקול דעת.

שירות המבחן מסר, כי לאור שלילת נזקקות טיפולית מצד הנאשם, אין בידו לבוא בהמלצה טיפולית.

שירות המבחן המליץ על ענישה בדמות צו של"צ בהיקף 350 שעות.

טענות הצדדים

התביעה הגישה טיעוניה לעונש בכתב (ת/8) והשלימה אותן על פה.

התביעה טענה, כי מעשי הנאשם פגעו בערכים המוגנים של הגנה על בטחונו ורכושו של הפרט; פגיעה בתחושת בטחון הציבור; ופגיעה בסדר הציבורי.

התביעה טענה, כי עבירות מסוג זה הינן קלות לביצוע וקשות ללכידה, ולכן יש צורך של ממש בהחמרת הענישה.

התביעה עתרה למתחם ענישה הנע בין 7 ועד 18 חודשי מאסר בפועל.

התביעה הפנתה לתסקיר שירות המבחן למבוגרים, שם שלל הנאשם כל נזקקות טיפולית, ובהיעדר המלצה טיפולית - שיקומית, אין מקום לחרוג ממתחם העונש ההולם.

התביעה עתרה למקם את עונשו של הנאשם בתחתית המתחם, אשר יכול שירוצה בדרך של עבודות שירות; הטלת מאסר מותנה מרתיע; קנס משמעותי; התחייבות; פיצוי למתלוננים.

כאמור לעיל, ביום 01.06.23, הגישה התביעה "הבהרת המאשימה בדבר עתירתה למתחם הענישה", שם צוין, כי בשל שגגה, נשמט מטיעוניה המאשימה, כי מתחם העונש אליו עתרה, מתייחס לכל עבירה בנפרד, ומכאן שעמדתה היא למאסר בפועל ולא בדרך של עבודות שירות.

הודעה זו, הועברה לתגובת ההגנה, ובהיעדר עמדה אחרת מטעמה, התיר בית המשפט לתביעה להשלים טיעוניה לעונש, תוך שניתנה להגנה הזכות לעשות כן אף היא.

בהשלמת טיעוני התביעה לעונש, חזרה התביעה על הדברים שנמסרו בהודעתה מיום 01.06.23, והוסיפה, כי תבקש להשית את עונשו של הנאשם בתחתית מתחם הענישה בנוגע לכל אחד מהאישומים, במצטבר זה לזה, בליווי רכיבי הענישה הנוספים אליהם עתרה בטיעוניה מיום 29.05.23.

ההגנה עתרה למתחם ענישה הנע בין 6 חודשי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות ועד תקופת מאסר קצרה.

ההגנה מסרה, כי הנאשם משרת בשירות צבאי קרבי בגדס"ר 585, ואף לאחר מעצרו נשאר בצבא, כיוון שמפקדיו "אינם מוותרים עליו".

ההגנה מסרה, כי מפקדו של הנאשם תיאר את הנאשם כחייל מסור, אשר מבצע את המוטל עליו על הצד הטוב ביותר; שימש כקשר של מפקד הפלוגה; ומסר, כי הוא מוכן לעשות כל שיידרש על מנת שלא לוותר על הנאשם.

ההגנה טענה, כי בוועדת הארכת שירות, נמצא הנאשם מתאים להארכת שירות הסדיר לשירות קבע.

ההגנה הפנתה לתסקיר שירות המבחן למבוגרים וטענה, כי העבירה מהווה "חריג בנוף" בנוגע לנאשם, אשר הינו נעדר הרשעות קודמות.

ההגנה טענה, כי הנאשם לא תכנן מראש את העבירות, אלא נגרר אחר חברו א', לאור אופיו המרצה.

ההגנה טענה, כי ההליך המשפטי מהווה גורם מרתיע עבור הנאשם.

ההגנה טענה, כי הנאשם מתבייש במעשיו ומתחרט עליהם ומציע לפצות את המתלוננים באופן משמעותי.

ההגנה ביקשה לחרוג ממתחם העונש ההולם מטעמי שיקום ולאמץ את המלצת שירות המבחן למבוגרים.

בדברו האחרון של הנאשם מסר, כי הוא מצטער על מעשיו ומוכן לרצות את עונשו. לדבריו, פעל מתוך "טמטום" (כלשונו). הנאשם מסר, כי בני משפחתו משרתים בצבא ובמשרה והוא מעוניין להמשיך בשירותו הצבאי. הנאשם מסר, כי הוא רוצה לפצות את המתלוננים.

דין והכרעה

עבירות רכוש בכלל ועבירות כלפי רכבים בפרט, פוגעות בתחושת הביטחון האישי של האזרח.

עבירות אלה מחייבות ענישה משמעותית, בעולם המעשה, על מנת להרתיע את עובריהן ולהפוך אותן ללא כדאיות.

מעבר לנזקים הממוניים הנגרמים לנפגעי העבירה מעבירות אלו, ישנם תמיד נזקים נלווים, כמו התרוצצות למציאת רכב חדש או לתיקון הנזקים אם נמצא הרכב הישן; שהות בלא רכב לתקופה מסוימת; שינוי בתכניות; התמודדות עם גופים ביורוקרטיים לצורך הגשת תלונה, ביטול רשיון הרכב; תביעת פוליסת הביטוח; חידוש תיעוד שאבד; התקנת מיגון ברכב חדש שנרכש - אם לא אותרה הגניבה; אובדן מטלטלין שונים שהיו ברכב, פעמים רבות בשווי ניכר; ועוד.

בנוסף, קיימת עליה מתמדת בעלות פרמיות הביטוח בגין כלי רכב, המגולגלת על הצבור כולו, בשל העליה בשכיחות העבירות.

על התייחסות בית המשפט העליון לעבירות אלה ראופסק הדין רע"פ 7890/10 מליטאת נ' מדינת ישראל (פורסם במאגרים):

אין צורך להכביר מלים על מפח הנפש של אדם היוצא מביתו ומגלה כי רכבו, רכוש יקר ובעל חשיבות רבה מכל בחינה, אינו עוד. לכך מצטרף הנזק הכלכלי במעגל רחב יותר, במונחי המשק. הרוצה ליהנות בזדון מעמל הזולת ולשלוח יד ברכוש שלא הוא צבר, ראוי לענישה מחמירה...

ככלל, ייסוג האינטרס האישי השיקומי של העבריין מפני האינטרס הציבורי, ככל שמדובר בעבירות אלה.

בנוגע למשקל שיש ליחס לנסיבות אישיות או לאינטרס השיקום בעבירות אלה, ראו פסק הדין רע"פ 10116/06 כהן נ' מדינת ישראל (פורסם במאגרים):

האינטרס השיקומי הניחולק ממכלול השיקולים אשר נלקחים בחשבון במסגרת שיקוליה הענישה. אך במקרה זה הוא נסוג מפני האינטרס הציבורי וצורך לנקוט במדיניות של ענישה מרתיעה. העבירות שביצע המבקש הניחולק מעבירות חמורות, אשר, כפי שציינתי בית-משפט השלום, פוגעות פגיעה קשה בהבטחת זכויות המתלוננים והנכללת להציבור. משפט זה נדרש לאפערם לצורך בנקיטת מדיניות ענישה מרתיעה בעבירות של גניבת רכב.

למרבה הצער, תופעת גניבות הרכב בטרם נעקרה משורש ומכתה מדינה שאליה נדרש בית משפט זה לפני בדיוק עשור (פסק הדין בע"פ 12.5.96) 5724/95 ניתוב כמעט שהפכה לעשרמכות היא ממשיכה לנגוס ברכושם של רבים ופגיעתה הרעה הכלכלית ואנושית. המעט שבידי בית משפט זה לעשות הוא לחזק את ידיהם של בתי המשפט הדיוניים בראייה מחמירה של העבירות הכרוכות בכך) " ע"פ 11194/05 אבוסביתנ' מדינת ישראל (טרם פורסם).

לא בכדי, ראה המחוקק ליחד לעבירות אלה סימן נפרד - סימן ה1 - במסגרת הפרק העוסק בעבירות הרכוש (פרק י"א) בחוק העונשין, תשל"ז - 1977. בסימן זה, הוחמרו העונשים בגין עבירות כנגד כלי רכב, אשר סווגו כעבירות מסוג פשע, חלף העבירות המקבילות כלפי הרכוש באופן כללי, מרביתן מסווגות כעוון. קביעה זו של המחוקק - מן הדין שתבוא ידי ביטוי גם בקביעת הענישה בפועל.

להלן, תובא סקירה קצרה של מדיניות הענישה הנוהגת בעבירות דומות.

עפ"ג 30123-10-22 **אבו מערוף נ' מדינת ישראל** - המערער הורשע, יחד עם אחר, לאחר הודאתם במסגרת הסדר טיעון, בעבירות של גניבת רכב, קבלת רכב גנוב (נאשם 1 - המערער) וסיוע לקבלת רכב גנוב (נאשם 2). בענינו של הנאשם 2, הגיעו הצדדים להסדר טיעון הכולל הסכמה לענין העונש, ואילו ענינו של המערער נדון בפני מותב זה. מותב זה קבע מתחם ענישה הנע בין 16 ועד 32 חודשי מאסר בפועל וגזר על המערער עונש מאסר בפועל בן 18 חודשים; מאסר על תנאי; קנס בסך 20,000 ₪; פיצוי למתלוננות; פסילה בפועל ועל תנאי של רישיון הנהיגה. בית המשפט המחוזי מצא להקל בגובה הקנס, והעמידו על סך של 10,000 ₪, לאור התחשבות במצבו הכלכלי של הנאשם. ערעורו של הנאשם על יתר רכיבי גזר הדין - נדחה.

עפ"ג 66955-03-23 **אבו כף נ' מדינת ישראל** - המערער הורשע, לאחר הודאתו במסגרת הסדר טיעון, בעבירות של קשירת קשר לעשות פשע; גניבת רכב; וסיוע לזיוף סימני רכב. על פי עובדות כתב האישום המתוקן, הגיע הנאשם, יחד עם אחר, לרכב שנגנב יום קודם לכן, וסייע לו לזייף את לוחית הזיהוי של הרכב. לאחר מכן, האחר נהג ברכב הטיוטה הגנוב ואילו הנאשם נהג ברכב הליווי, הרכב בו הגיעו לרכב הגנוב וליווה את הנאשם עד היציאה מהעיר באר שבע. מותב זה קבע מתחם ענישה הנע בין 14 ועד 30 חודשי מאסר בפועל וגזר על הנאשם 15 חודשי מאסר; מאסר על תנאי; קנס בסך 5,000 ₪; פיצוי למתלונן בסך 7,500 ₪; פסילה בפועל ועל תנאי של רישיון הנהיגה. במסגרת הערעור, טענה ההגנה, כי לא מדובר בגניבה של ממש, אלא תפקידו של הנאשם היה "לפתוח ציר או ללוות את הגניבה". לאחר שהמערער שמע את הערות בית המשפט המחוזי, בשבתו כערכאת ערעור פלילי, חזר בו המערער מהערעור.

ת"פ 17994-04-21 **מדינת ישראל נ' אבו עאדרה** - הנאשם הורשע, לאחר הודאתו במסגרת הסדר טיעון, בעבירות של קשירת קשר לפשע, גניבת רכב, ניסיון לגניבת רכב, ופריצה לרכב בכוונה לגנוב. על פי עובדות כתב האישום המתוקן, גנב הנאשם רכב, יחד עם אחר שזהותו אינה ידועה למאשימה. בנוסף, התפרצו לרכב נוסף וניסו לגנוב אותו, אך המשטרה הגיעה למקום, הנאשם נמלט רגלית ונעצר. מותב זה קבע מתחם ענישה הנע בין 16 עד 32 חודשי מאסר וגזר על הנאשם 16 חודשי מאסר בפועל; מאסר על תנאי; קנס בסך 15,000 ₪; פיצוי למתלוננים; פסילה בפועל ועל תנאי של רישיון הנהיגה.

ת"פ 51700-12-21 **מדינת ישראל נ' אבו כף ואח'** - הנאשם 2 הורשע, לאחר הודאתו במסגרת הסדר טיעון, בעבירות של קשירת קשר לפשע; סיוע לגניבת רכב; הפרעה לשוטר בעת מילוי תפקידו; החזקת כלי פריצה לרכב; זיוף סימני זיהוי של רכב; קבלת רכב גנוב; הסתייעות ברכב לעבור עבירה; נהיגה ללא רישיון. בהתאם לעובדות כתב האישום המתוקן, קשר הנאשם 2 קשר עם הנאשם 1 על מנת לגנוב רכב. הנאשם 2 סייע לנאשם 1, בכך שנהג ברכב "מלווה", וכאשר הבחינו במחסום משטרה, הסיע הנאשם 2 את הנאשם 1

והם ניסו להימלט מהמשטרה, כאשר הנאשם 2 נוהג ללא רישיון. מותב זה אימץ את מתחם הענישה אליו עתרה התביעה, והעמידו בין 11 ועד 22 חודשי מאסר, תוך שציון, כי היה מקום לקבוע מתחם ענישה גבוה יותר.

במקרה דנן, מדובר במי שקשר עם חברו קשר לעבור עבירה מסוג פשע וסייע לכנופיה לגנוב שלושה רכבים, בכך ששימש כתצפיתן שלהם במעבר מיתר.

בית המשפט אינו מקבל את טענת ההגנה, כי לא היה תכנון מראש. עצם העובדה, שהנאשם הורשע גם בעבירה של קשירת קשר לפשע - מלמדת על התכנון, ומכל מקום, גם ברמה העובדתית, ההתארגנות העבריינית במקרה דנן, תוך שאחרים מבני החבורה מצטיידים במחשב רכב לצורך הנעת כלי הרכב ותוך שמציבים את הנאשם בנקודת התצפית, מלמדת - מיניה וביה - על כך, שהמדובר בפעילות עבריינית מתוכננת.

הנאשם פעל כחלק מכנופיה מתוחכמת ומאורגנת היטב, אשר מנתה מספר אנשים, תוך חלוקת תפקידים ברורה לכל אחד מחברי הכנופיה.

בטרם ייקבע מתחם הענישה, מוצא בית המשפט להתייחס לעתירת התביעה בהשלמת טיעוניה, לקבוע מתחם ענישה נפרד לכל עבירה.

הגם שההגנה בחרה שלא לנצל הזכות שניתנה לה להשיב להשלמת טיעוניה התביעה ולהשלים טיעוניה בעצמה, מוצא בית המשפט, כי אין מקום לקבוע מתחמי ענישה נפרדים.

אף על פי שמדובר בשלוש עבירות שונות של ניסיון לגניבת רכב, כולן אירעו בפרק זמן קצר אחד, ותפקידו של הנאשם לא השתנה.

מנקודת המבט של הנאשם (להבדיל מיתר בני החבורה) - התמצה תפקידו באירוע אחד, קצר בזמן, של תצפית במטרה לסייע למעורבים האחרים בגניבת כלי הרכב.

בשקלול הגורמים, מוצא בית המשפט לקבוע מתחם ענישה הנע בין 14 ועד 28 חודשי מאסר בפועל.

קביעת הענישה הספציפית

מעשיו של הנאשם מעידים אמנם על כשל משמעותי.

ברם, בסופו של דבר, המדובר במעשה נקודתי, כשחלקו של הנאשם בפרשה - לא היה מרכזי (הגם שהיה נחוץ לצורך השלמת העבירות).

זה הוא מפגשו הראשון של הנאשם עם החוק.

הנאשם השתלב בשירות צבאי. בנסיבותיו של הנאשם - לא ניתן היה לאתר מסגרת שיקומית, אך בית המשפט מוצא, כי אין מניעה לראות בהמשך שירותו הצבאי כמסגרת כזו.

הנאשם הודה במיוחס לו, נטל אחריות למעשיו, והביע חרטה.

הנאשם מסר, כי ברצונו לפצות את המתלוננים פיצוי משמעותי.

במקרה מסוים זה, לנוכח נסיבותיו של הנאשם, ומבלי שיהיה בכך כדי ליצור תקדים למקרים אחרים - ייגזר על הנאשם עונש, שיאפשר השלמת שירותו הצבאי.

כמובן, יוטל על הנאשם מאסר מותנה לבל ישוב על מעשיו.

אשר לעיצום כספי מסוג קנס - חרף היותו של הנאשם חייל בשירות סדיר, המדובר במעשים המכוונים לצורך בצע כסף, ובשל כך, כמו גם לנוכח הצורך לאזן את התמונה העונשית - יושת עיצום כספי משמעותי מסוג קנס.

בהתאם להצעת ההגנה - יחויב הנאשם גם בפיצוי משמעותי לכל אחד מנפגעי העבירה. פיצוי זה נדרש לא רק על מנת להקל על נפגעי העבירה, אלא גם כאלמנט חינוכי ושיקומי בעבור הנאשם עצמו, אשר ידע, כי יש מחיר למעשיו. "הבעת אמפתיה" אמיתית לנפגעים, אינה מתמצה במישור הרטורי, אלא, מן הדין שתבוא לידי ביטוי בעולם המעשה.

סיכום

לאחר שבית המשפט שמע טיעוני הצדדים על פה; עיין בטיעוני התביעה בכתב; עיין בתסקיר שירות המבחן; שמע דברו האחרון של הנאשם - דן את הנאשם לעונשים כדלקמן:

א. 12 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים מהיום והתנאי - שהנאשם לא יעבור עבירה בניגוד לחוק

- העונשין, תשל"ז - 1977, פרק י"א שהיא מסוג פשע, לרבות, עבירה נגזרת של ניסיון, סיוע, או שידול;
- ב. 6 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים מהיום והתנאי - שהנאשם לא יעבור עבירה בניגוד לחוק העונשין, תשל"ז - 1977, פרק י"א שהיא מסוג עוון לרבות, עבירה נגזרת של ניסיון, סיוע, או שידול;
- ג. 6 חודשי מאסר על תנאי למשך שלוש שנים מהיום, והתנאי - שהנאשם לא יעבור עבירה בניגוד לחוק העונשין, תשל"ז - 1977, פרק י"ד לרבות, עבירה נגזרת של ניסיון, סיוע, או שידול;
- ד. קנס בסך 10,000 ₪ או 90 ימי מאסר תמורתו;
- ה. פיצוי לכל אחד מהמתלוננים, ע.ת. 1, 2, ו-3 בכתב האישום המתוקן, בסך של 5,000 ₪;
- ו. הקנס והפיצויים ישולמו ב-25 שיעורים שווים ורצופים, החל מיום 15.09.23, ובכל 15 לחודש העוקב. לא יעבר אחד התשלומים במועד - תעמוד היתרה לפרעון מידי;
- ז. הנאשם ירצה עבודות של"צ בהיקף של 350 שעות, בהתאם לתכנית השל"צ שתגובש ע"י שירות המבחן ותוגש לבית המשפט בתוך 30 יום מהיום. על הנאשם להתייבב, בתוך 7 ימים מהיום, בשירות המבחן, לקבלת הוראות בנוגע לריצוי עבודות השל"צ. הנאשם מוזהר, כי אי התייבבות לריצוי עבודות השל"צ, או אי שיתוף פעולה בנוגע לריצוי - עלול להביא להפקעת צו השל"צ ולדין מחדש בשאלת העונש בתיק זה, על כל המשתמע מכך;
- ח. הנאשם יצהיר על התחייבות בסך 10,000 ₪ להימנע, בתוך שלוש שנים מיום שחרורו ממאסר, מכל עבירה המפעילה את אחד המאסרים המותנים שהושתו על הנאשם בגזר דין זה. לא יצהיר הנאשם כאמור - יאסר למשך 35 יום נוספים.

יידע הנאשם, כי הזדמנות ניתנת, על פי רוב, פעם אחת בלבד, ואם לא יאחוז ביד המושתת וישוב וייתפס בהתנהגות עוברת חוק - לא יהסס בית המשפט למצות עמו הדין, לפי שורת הדין.

עותק גזר הדין יועבר לשירות המבחן למבוגרים.

הודעה זכות הערעור.

ניתנה היום, כ"ג תמוז תשפ"ג, 12 יולי 2023, במעמד הצדדים.